

Hodnocení

diplomové práce Marty Ondačkové

„Mezinárodní dědické právo – srovnání práva České republiky s právem Nizozemí“

Diplomová práce se zabývá zajímavou a dosud nepříliš zpracovanou problematikou mezinárodního dědického práva, a to ve srovnávacím pohledu, kdy diplomantka si k českému právu zvolila pro srovnání právo nizozemské, jehož úprava dosud u nás není zpracována, což je třeba velice přivítat. Záměrem práce, jak uvádí diplomantka na s. 1-2, je analyzovat současnou právní úpravu mezinárodního dědického práva s důrazem na aktuální vývoj a tendence, konkrétně ve srovnání kolizní úpravy dědického práva a relevantních otázek mezinárodního civilního procesního práva.

Diplomová práce je poměrně vhodně uspořádána, sestává ze šesti kapitol, jimž předchází Úvod a po nichž následuje Závěr. Diplomantka nejprve uvádí pojem srovnávací mezinárodní právo soukromé (kapitola 1), následuje pojednání o pramenech mezinárodního dědického práva (kapitola 2). Na s. 9 v rámci předpisů upravující mezinárodní právo soukromé v ČR jsou uvedeny jako prameny kolizních norem i ZOR a ZP: to by snad bylo vhodné - mírně řečeno - upřesnit, což lze učinit na ústní obhajobě diplomové práce. Od s. 27 a násl., ale i na předchozích stranách je uváděn pojem „dědický status“ namísto „dědický statut“. Tomuto terminologickému rozdílu by se měla diplomantka věnovat při ústní obhajobě své práce. V rámci této kapitoly je pojednáno rovněž o pramenech nizozemského práva, to je s ohledem na právní situaci v Nizozemí nelehký úkol, kterého se diplomantka zhostila velmi dobře. Na s. 20 a poté rovněž v rámci evropského práva je zmíněna Basilejská úmluva o zavedení evidenčního systému závětí. K této úmluvě by se mohla diplomantka blíže vyslovit při ústní obhajobě. Třetí kapitola stručně rozebírá pravomoc českých a nizozemských soudů ve věcech dědických, následuje kapitola zaměřená na kolizní právo obou států. Pátá kapitola se věnuje uznání a výkonu cizích rozhodnutí ve věcech dědických. Na s. 45 by měla diplomantka upřesnit tvrzení a tom, že § 44 ZMPS stanoví výlučnou pravomoc českých

soudů. Šestá kapitola naznačuje tendence ve vývoji mezinárodního dědického práva v rámci EU. Tuto kapitolu považuji za zvlášť zdařilou, zabývá se otázkami, kterými se dosud zabývá literatura spíše výjimečně. Diplomantka se dokonce propracovala i ke stanovisku ČR k budoucímu nařízení Řím IV, resp. k příslušné Zelené knize, na němž jsme se podíleli s Prof. Kučerou. V Závěru se diplomantka pozitivně vyslovuje k myšlence unifikace, pokud pomůže vyřešit problémy kolizní i procesní, nicméně se domnívá, že takové unifikace nebude možno dosáhnout v dohledné době. S těmito závěry osobně souhlasím, stejně jako se závěry vyslovenými diplomantkou v předchozí kapitole.

Práce je napsána kulturně, diplomantka využívá literaturu českou i zahraniční, je to téma na naší Právnické fakultě nové, v české literatuře zpracované pouze v dílčích aspektech. Oceňuji i zpracování partie o nizozemském právu, která je přínosná pro naši srovnávací právní vědu.

Práci doporučuji k ústní obhajobě.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc.

V Praze dne 19.9.2007